

SVETA NOČ

(Božična igrice prirejena po fr. Glibotiču)

Osebe: Sonja, Milena, Alenka, Marjana, Nežka, lahko še druga dekleta.

Dogaja se pred jaslami. Za jaslami naj bo toliko prostora, da se kdo zadaj lahko skriva. V ozadju skrit harmonij z organistom ali magnetofon.

1. prizor

(Sonja sama)

Iz ozadja komaj slišna pesem ali melodija: "Sveta noč" ali pritrkovanje.

Sonja:

(pride od strani, se plaho ozira naokrog, da je ne bi kdo videl, je žalostna). O Božje dete Jezus! Ali me boš sprejel? Tvoj izgubljeni sin sem. Ali boš napolnil mojo žalostno dušo z veseljem svete noči? Kako sem lačna tvoje ljubezni. Glej, pred dvema letoma sem bila še dobro dekle. Rada sem hodila k maši, k verouku, kako sem rada molila in prepevala v cerkvi. Potem pa sem vse to opustila. Le zakaj sem poslušala svoje sošolke in se pustila tako zapeljati. One ne verujejo v Tebe ali bolje, ni jim do lepote vere. In jaz sem jim sledila... zato pa sedaj nisem srečna in mi je tako hudo pri srcu.

Glej, Jezus, vračam se k Tebi. Prišla sem sedaj, ko še ni nikogar v cerkvi, da te prosim odpuščanja in moči, da bi mogla biti spet dobra Sonja, kot pred leti.

(Zasliši se prihajanje deklet, Sonja se skriva).

2. prizor

(Milena, Alenka, Marjana, Nežka in druge)

Milena: Glejte, kako lepe jaslce.

Alenka: Kako je Jezus razširil svoje ročice.

Marjana: Kakor bi nam hotel reči: pridite vsi k meni, kako rad vas imam.

Milena: In kako lepa zvezda! Ona je pokazala pot trem modrim k Jezusu.

Alenka: Zvezda pomeni našo sveto vero, ki vse ljudi vodi k Jezusu.

Marjana: Zvezda pomeni tudi našo sveto Cerkev, ki nas uči, kako moramo živeti, da pridemo v nebesa.

Milena: Res smo lahko srečne.

Nežka: Jezus, blagoslovi nas, dvigni svoje ročice... daj, daj nam moči, da bomo vedno živele kakor nas učiš ti.

Marjana: Res, da bi ostale vedno zveste in da bi te nobena izmed nas ne zapustila in zašla na slaba pota.

Milena: Koliko jih je, ko so bile še pred leti dobre, sedaj jih pa ni več med nami.

Alenka: Meni je od vseh najbolj žal za Sonjo. Se spominjate kako je pred dvema leti še pela z nami pri polnočnici.

Vse: Z nami je hodila k maši, verouku in k pevskim vajah...

Marjana: Potem jo je pa naenkrat zmanjkalo.

Milena: Začela je hoditi v gimnazijo in se družiti z drugimi dekleti, ki jim vera malo ali nič ne pomeni. Nekoč se je tudi meni smejala, ko me je videla, da grem v cerkev.

Alenka: Jaz pa sem slišala, da je bila lani za božič zelo žalostna. Vleklo jo je v cerkev, pa si ni upala, ker jo je bilo sram. Mogoče jo je pekla tudi vest.

Marjana: Ali res, Alenka? To pomeni, da je lani še vedno imela rada Jezusa.

Nežka: Bog vedi, ali ga ima tudi letos še rada?

Milena: Jaz bi bila tako vesela, če bi se Sonja vrnila med nas... in bila taka kot včasih.

Alenka: Veste: kaj, dekleta! Kaj pa, če bi namesto tega govorenja prosile nebeško dete, da nam Sonjo nazaj pripelje. Jezus nas bo (nocoj) prav gotovo uslišal, če ga bomo iskreno prosile.

Vse: Dajmo, dajmo, prosimo ga!

Marjana: Milena, ti začni.

Milena: Dobri Jezus, spreobrne našo prijateljico Sonjo in daj, da pride spet k nam nazaj.

Vse: Prosimo te, usliši nas.

Milena: Daj, da ti ostanemo zveste do konca življenja in, da te nobena ne bo zapustila.

Vse: Prosimo te, usliši nas.

Milena: Jezus, prosimo te, tudi za vse ljudi na svetu, daj da bi vsi ljudje te božične praznike obhajali v veselju in miru.

Vse: Prosimo te, usliši nas.

Alenka: Kaj pa, če bi sedaj kakšno zapele. "Poslušajte vsi ljudje..."

Vse: Zapijmo!

Milena: Kdo bo pa začel? Mene grlo boli.

Marjana: Jaz sem tudi prehlajena. Ne morem.

Alenka: Škoda, da ni več med nami Sonje. Ona je znala najbolje začenjati.

Nežka: Res škoda, da ni Sonje.

3. prizor

Sonja: (se privleče iz skrižališča): Tukaj sem. Milena, Nežka, Alenka, Marjana, tukaj sem. Ali me res sprejmete nazaj medse?

Vse: (se čudijo, si dajejo roke, se pozdravljajo). Sonja ali si res ti? Tukaj v cerkvi? Pozdravljena! Kdo bi si mislil.

Milena: Ali je res, ali samo sanjam?

Sonja: Res je, moja Milena. Niso sanje. Bila sem izgubljena ovca, pa me je dobri pastir nazaj pripeljal.

Marjana: Sonja, ali boš sedj spet naša? Za zmeraj naša prijateljica?

Sonja: Bom. Vaša bom. Še bolj kot vaša pa Jezusova.

Milena: Kaj pa bodo rekle one iz gimnazije, ko te ne bo več k njim?

Sonja: Kaj bodo rekle? Naj rečejo kar hočejo. Jaz ne bom več hodila z njimi. Kako sem se pri njih počutila žalostno in nesrečno. Sedaj sem pa spet vesela. Ali me res sprejmete nazaj? Kar verjeti ne morem.

Milena: Sprejmemo te, Sonja, saj boš tako dobra kot si bila nekoč, kajne?

Nežka: Ali boš spet hodila z nami k maši in mladinskemu verouku; tako je lepo.

Alenka: Pa k pevskim vajam?

Sonja: Bom, bom drage moje prijateljice. Bom To sem že obljubila Jezusu tukaj pri jasliah preden ste prišle ve. Bila sem čisto sama, čisto sama. Potem ste prišle ve, pa sem se skrila. Trdno sem sklenila, da stopim na novo pot. Komaj že čakam, da grem k spovedi..., kako bo lepo, ko bomo spet šle skupaj k obhajilu in polnočnici.

Marjana: Kako bo lepo. Hvala Bogu!

Alenka: Sedaj pa lahko zapojemo, kar dajmo.

Vse: Saj res, dajmo, dajmo.

Milena: Sonja, kar ti začni, saj gotovo še znaš. Ti znaš najbolje.

Sonja: O, pa kako rada (si briše oči od veselja) "Poslušajte vsi ljudje..."